

ČASOPIS ZA KULTURU HRVATSKOGA KNJIŽEVNOG JEZIKA
IZDAJE HRVATSKO FILOLOŠKO DRUŠTVO
GOD. 48., BR. 3, 81 – 120, ZAGREB, LIPANJ 2001.

Hrvatski se jezik voli znanjem

U OVOME BROJU

Čitatelji će odmah zapaziti u ovome broju dva nekrologa jer su nekrolozi u *Jeziku* rijetki, a još rjeđe se nađu više od jednoga. Tužno je što stariji odlaze, a kao da u tolikoj mjeri mlađi ne pridolaze. Možda je to samo privremen dojam, no smrt je gubitak i kad bi priraštaj bio obilniji.

Članci kao što je onaj Nataše Bašić nisu česti u *Jeziku*, ali ih objavljujemo kad su prijeko potrebni. On upozorava na postupke ljudi koji su se služili nedopustivo niskim sredstvima kako bi *Hrvatski pravopis* obezvrijedili pod svaku cijenu pa bilo to i politikantskim etiketama.

Osvrt na Auburgerovu knjigu morao bi se naći u svojoj rubrici, ali zbog njegova opsega i značenja uvrstili smo ga u rubriku članaka. S druge strane time odajemo priznanje i samomu Leopoldu Auburgeru što se prihvatio nezahvalne uloge da njemačkoj slavističkoj javnosti, i ne samo njoj, prikaže sa strogo znanstvenoga gledišta kako i u znanosti zablude mogu imati duboko korijenje i kako ih je teško čupati, a još teže iščupati, ali čupati se mora. Primjer Snježane Kordić, čiji je članak upravo u ovome broju, najrječitije to pokazuje.

Zbog opsežnosti smo među članke uvrstili i Bašićevu ocjenu *Rječnika hrvatskoga jezika* Jure Šonje i suautora. Ona potkrjepljuje opću tvrdnju da Šonjin rječnik nema sustavnih pogrešaka, ali da ima pojedinačnih i da je dobro upozoriti na njih kako bi s njima upoznali čitatelje, a i autore da bi u budućim izdanjima taj rječnik bio što pouzdanijim priručnikom za opis hrvatskoga rječničkoga blaga, a posredno i za normu.

Stjepan Babić